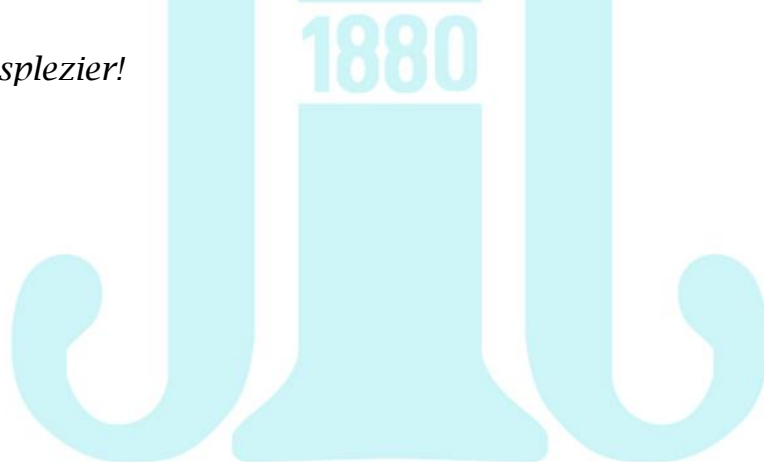


## ***Even uw aandacht...***

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.  
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het  
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.  
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige  
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van  
boekjes voor opvoering beslist.*

*Veel leesplezier!*



# **OP DE BRUG VAN AVIGNON**

Echtscheiding in vijf bedrijven

door

1880

Guido Lauwaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.2855

## **OPVOERINGSRECHT**

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.  
Te Boelaerlei 107  
2140 Borgerhout Antwerpen  
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

*Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.*

***Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.***

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"  
Postbus 363  
1800 AJ Alkmaar.  
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1
---------------

### ***BELANGRIJKE OPMERKING !***

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OP DE BRUG VAN AVIGNON* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO LAUWAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/052  
ISBN 978-90-385- 08931

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Guido Lauwaert  
[www.toneelfonds.be](http://www.toneelfonds.be)

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen  
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . [info@toneelfonds.be](mailto:info@toneelfonds.be)

## ***PERSONAGES***

(2 dames – 2 heren)

RO : meisje van 16 jaar

ALICE : haar moeder, 35 jaar

KAREL : haar leraar Nederlands, 40 jaar

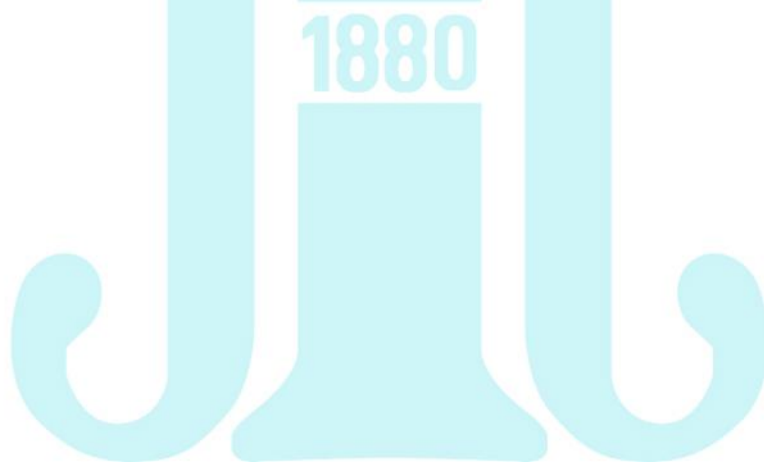
VERTELLER : een nar of clown, 45 jaar

## ***VOORWOORD***

Naargelang de spanning groter wordt en de dialogen scherper, drinkt de moeder meer en meer. Er ontstaat echter bij haar geen spoor van dronkenschap.

De leraar daarentegen, is reeds van zijn 2<sup>e</sup> glas porto onvast ter been.

De dochter, ogenschijnlijk naïef, toont in de loop van het spel een sterk evenwicht en een goed doorzicht in de grond van het probleem.



## **PROLOOG**

VERTELLER : Er was eens...

... een jong meisje dat van haar moeder brood en melk naar haar oma moest brengen. Toen het juffie door het bos liep kwam er een wolf op haar af.

‘Waar ga je naartoe?’

‘Naar het huis van oma.’

‘Welke weg neem je dan; de weg van de kermis of de weg van de kerk?’

‘De weg van de kermis.’

Dus nam de wolf de weg van de kerk en kwam als eerste bij oma. Hij doodde haar, goot haar bloed in een karaf en sneed haar lichaam in stukken.

Toen trok hij haar nachtkleed aan en kroop in bed.

‘Klop, klop, klop.’

‘Kom binnen, meisje.’

‘Dag oma. Ik kom u wat brood en melk brengen.’

‘Eet zelf ook iets, meisje. Er staat vlees en wijn in de kast.’

Het meisje at smakelijk en terwijl ze dit deed zei de kat:

‘Vieze juf, het lichaam van je oma eten en haar bloed drinken!’

Toen zei de wolf: ‘Kleed je uit en kom bij me in bed.’

‘Waar moet ik m’n jasje leggen?’

‘Gooi het maar in de open haard, je hebt het toch niet meer nodig.’

Bij ieder kledingstuk – bloesje, kleed, broekje en kousen – stelde het meisje dezelfde vraag, en steeds gaf de wolf hetzelfde antwoord.

Toen het meisje in bed stapte zei ze: ‘Maar oma, wat heeft u veel haar!’

‘Dat is om je lekker warm te houden, lieverd.’

‘Maar oma, wat hebt u lange nagels!’

‘Dat is om je beter te kunnen vasthouden, liefje.’

‘Maar oma, wat hebt u grote tanden!’

‘Dat is om je beter te kunnen opeten, liefste.’

En hij at haar op.

## ***EERSTE BEDRIJF***

### **Zaterdagochtend 10u.**

*(Alice stoft af, ruimt op – bekijkt de wanorde.)*

ALICE : *(walgend)* Wat... een... troep. *(werkt verder)*

*(telefoon rinkelt)*

*(neemt op)* Hallo... met Andersen. *(geïrriteerd)* Nee meneer! Niet slagerij Van Kampen! Andersen. – 22.31.77 – *(luistert)* Nooit geweest, meneer. Ja – nee. 't Geeft niet, meneer. *(hoorn op haak – ruimt verder op – wast de spiegel, zingt)* Alice sprak eens in het duister Spiegelland: Ik heb een kroon op mijn hoofd en een staf in de hand. Kom hier, Spiegellanders, kom hier! Dan gaan we eens smullen en maken plezier. *(Kijkt op de klok – gaat naar de trap)* Roodkapje! Opstaan! 't Is tijd. De hoogste tijd! *(stilte)* ROODKAPJE! Meisje, hoor je me?

RO : *(slepend)* Jàààà màààà.

ALICE : *(rommelt nog wat – tenslotte, ongeduldig)* ROODKAPJE!! Vooruit! 't Is bijna 10 u. *(zingt)*

Ik zing een ochtendwijsje  
Voor mijn kleine meisje.  
Is ze levend, is ze dood,  
Kopje thee en een brokje brood!

*(stilte)*

RO : *(van ver en diep)* Ik ben nog zo moe.

ALICE : Je broers zijn al de deur uit. 't Is niet omdat je de jongste bent dat je het langst mag slapen.

RO : *(binnensloffend – zeurend)* Ik moet als eerste naar bed, mag ik dan niet als laatste eruit?

ALICE : Goedemorgen lieverd. Goed geslapen?

RO : Jàà. Néé. Ik sliep zo goed.

ALICE : Er staat nog thee op het aanrecht. En een boterham moet je zelf klaarmaken.  
Iedereen heeft al ontbeten.

RO : Zo vroeg al. Het is toch zaterdag. Waar zijn Frits en Leo?

ALICE : Met de school op weekend.

RO : Naar waar?

ALICE : Amsterdam – Het grootste dorp ter wereld... volgens je pa.

RO : (*zucht*) Naar Amsterdam! Shit! Waarom zit ik op zo'n rotschool. Wij gaan nooit eens weg. Bij ons gebeurt er nooit iets leuks.

ALICE : Niet overdrijven, meisje, je...

RO : (*onderbrekend*) Als we eens weg gaan, dan is het naar een museum. Wij gaan nooit naar iets dat wij graag zien. Waarom gaan we met de school nooit naar David Bowie of zoiets. Altijd naar toneel of naar ballet.

ALICE : Volgend jaar mag je naar een andere school.

RO : (*ma negerend*) En 's avonds weer terug. De helft van de dag in zo'n domme bus. Naar Brussel of zo, nooit eens naar het buitenland. Als ik eens alleen weg mag, is het op weekend naar pàà, die met een plat gat rondloopt, sinds...

ALICE : (*kortaf*) Spreek niet zo over je pa!

RO : Pa hééft een plat gat. (*zeurtoon verdwijnt langzaam*) Sinds hij gekleed wordt door die mannequin van Flair, waar hij al zijn geld instopt – en nog wat anders – lijkt hij op een mislukte homo.

ALICE : Kalm aan, meisje.

RO : Dan nog liever een echte homo. (*reclamestemmetje*) Flair... een vrouwenblad voor mannen met een air.

ALICE : Hou op! Zo spreek je niet over je vader!

RO : (*imiteert ma*) Zo spreek je niet over je vader! - Van wie heb ik het geleerd?

ALICE : Je vader houdt van jou.

RO : (*speels*) Wie weg is, is gezien.

ALICE : Hij was altijd gek op jullie. Nu nog. Op jullie alledrie. Als je dat maar niet vergeet.

RO : Maar hij heeft zich weggetoverd.

ALICE : Roodkapje! Houd je mond! Drink je thee en ga in bad. Je ziet eruit als een... als een... een...

RO : (*vult aan*) Als een lelijk eendje?

ALICE : Als een heks. (*sprookjesvertelstijl*) Een ouwe, kromme, kreupele heks.

RO : (*plagend*) Ik weet iemand die het beter kan. (*stilte*) Bij ons op school zitten drie homo's.

ALICE : Wat zeg je nu? Op die leeftijd! Hoe weet je dat?

RO : Dat zie je niet zo, dat hoor je. Ze praten alleen over zichzelf. En als ze over iets anders praten dan is het over kunst. Kunst van homo's. Of over nieuwe vriendjes die ze in het weekend hebben...

ALICE : (*valt in*) Ga in bad, meisje!

RO : (*wil weggaan maar bedenkt zich.*) Mh-ah!

ALICE : Ja.

RO : Mag ik vandaag die schoenen gaan kopen uit de etalage van la Scarpa?

ALICE : Volgende week, Roodkapje. Ik heb vandaag geen geld.

RO : Maar je heb het beloofd!

ALICE : Roodkapje. Je krijgt die schoenen heus wel. Alleen, je moet nog even wachten... tot het geld van pa binnen is. (*meer tot zichzelf*) Elke maand is het later en later. Hij denkt... dat ik mijn brood verdien, met zoete broodjes te bakken zoals hij. Ik zou het de advocaat moeten doorgeven, maar telkens ik hem bel, zaagt die vetzak, of ik met hem ga eten.

RO : Dit weekend is er tien percent afslag.

ALICE : (*kregelig*) Stel je niet zo aan! - Je krijgt ze, die schoenen.

RO : Maar je hebt het beloofd, mh!

ALICE : Dat weet ik heus wel! Ik zal het niet vergeten. Het steekt toch niet op een paar dagen.

RO : Toch wel. Als ze verkocht zijn...

ALICE : (*onderbrekend*) Roodkapje! Van 's morgens vroeg zo zagen.

RO : Vivi Claerhoudt is ook gek op die schoenen.

ALICE : Zogauw het geld binnen is, mag je erom.

RO : En ma. Ik hoor dat Roodkapje niet graag. Ik ben zestien. Op school word ik uitgelachen.

ALICE : En hoe wil m'n kleine meisje dan genoemd worden? Erna?

RO : Bah neen! Niet Erna. Wie is daar opgekomen, mij zo te noemen?



ALICE : Vraag dat aan je vader, Roodkapje. Hij had daar een bedoeling mee... zoals met alles wat hij een naam gaf. Alleen... hij vergat nogal eens uit te leggen wat de bedoeling was. *(stilte)* Nu, Madonna. Wat zal het zijn?

RO : Ro, ma. Ro, gewoon Ro. Alle jongens en meisjes hebben hun naam veranderd. Op school noemt iedereen mij Ro. Maar als er iemand hier komt, en die hoort Roodkapje, dan word ik uitgelachen, en zeggen ze, dat ik zal overreden worden door Fons De Wolf.

ALICE : Fons De Wolf, Fons De Wolf? Wie is dat?

RO : Eén of andere domme coureur. Als je niet Ro gaat zeggen, kan ik niemand in huis vragen. *(stilte)*

ALICE : Hoe is het op school?

*(Ro trekt haar schouders op en laat pruillip hangen. Ze staart naar de grond.)*

Gaat het een beetje?

RO : Altijd 't zelfde. 't Blijft onderwijs, niet bovenwijs.

*(De telefoon rinkelt.)*

ALICE : Ga nu in bad! Dan kan ik de badkamer doen.

*(Ro langzaam weg – Alice neemt de hoorn af.)*

En kom er niet uit voor je terug op mijn dochter lijkt. *(in de hoorn)* Hallo!... O, papa! *(tot Ro, die al weg is.)* En knip je nagels, gelaarsde kat! *(in de hoorn)* Neenee, hier is alles goed. Hoe gaat het met jou?... Ziek? Wat heb je?... Griep! En heb je de dokter gebeld? ... Maar je moet de dokter bellen. Je bent te oud om het zo te laten en te jong om te sterven. ... Ik maakte een grapje, pa. Vergeet het. ... Weet je wat je doet? Je gaat naar bed en ik bel Frank. ... Frank, onze huisdokter – ... en ik stuur Roodkapje *(herpakt zich)* En ik stuur Ro met iets lekkers voor jou. ... Wat?... Ro?... Wel... ... Roodkapje wil ze niet meer. ... Neen, ze wil niet meer Roodkapje genoemd worden. Ze heeft

haar naam veranderd in Ro. ... Het kapje over de haag, ja. (*flauwe lach*) Dat doen ze allemaal op die leeftijd, pa. Per slot van rekening heet ik Annemarie, maar iedereen zegt Alice. ... Omdat iedereen? ... Jij hebt het langst volgehouden, ja. ... Waar heb je zin in? ... Pannenkoeken?! Die heb je vorige week gekregen! En de week voordien ook. ... Weet je wat? Ik stuur Roodkap, Ro, met witlof in kaassaus en ham, in een vuurvaste schotel. En die moet je in de microwave zetten... ... De microwave? Dat is dat apparaat, paps, dat je vorig jaar voor je verjaardag hebt gekregen. ... Nou, dan zet je de marter zolang in een doos. ... Roodkapje zal het allemaal wel uitleggen. ... Een fles bruin bier? Ben je daar niet te oud voor? Mag je bier drinken van de dokter? ... Bruin bier wel. (*zucht*) Nou goed. Dan stuur ik Ro met witlof en bruin bier. Ik zal er een verrassing bijstoppen. ... Neen! Dan is het geen verrassing meer. ... Kort na de middag. Ze zit nu in bad. En ik wil nog eens met haar praten. ... Ach, niks bijzonders. Jongemeisjeskuren. Dat is normaal, op die leeftijd. Niks om je druk over te maken. ... Jongens? Ik denk het niet. ... Als het zo ver is zal ik het weten. ... O neeneen. Ze vertelt mij alles. ... Nee, paps, het is een beste meid. Heel lief, met een beetje kuren. Die heb jij toch ook... kuren! ... Wij hebben allemaal kuren! ... Enfin. Tot gauw. En verzorgd je... ja, ja, ik bel morgen. ... Dag paps. (*legt de hoor in – stilte*) In plaats van een beetje beweging te doen en zich wat aan te passen. (*Ruimt nog wat na en verdwijnt.*)

## **TWEEDE BEDRIJF**

### **Zaterdagochtend 11u.**

*(Alice en Ro tegelijk maar van tegenovergestelde kant op. Ze bekijken mekaar – lachen. Ro met natte haren en in kamerjas waaronder korte nachthurk.)*

RO : De warmwaterkraan is nu helemaal kapot. Je draait en draait en er komt niets uit, tot plots, tsoef, spuit het eruit. Mijn kop is bijna afgebrand.

ALICE : Verbrand lieverd, verbrand. Je haar kan hoogstens afbranden.

RO : *(nonchalant)* Verbrand dan.

ALICE : Je moet op je taal letten, meisje. Een lelijke taal brengt een vulgaire man. En een man is... driekwart van je leven.

RO : Dan zou jij met wat anders moeten thuiskomen.

ALICE : *(geraakt)* Ik wil niet dat je zo tegen mij spreekt!

RO : Ik bedoelde het goed, mammi. *(knuffelt)*

ALICE : Dat weet ik. *(klagend)* Maar ik ben vlug geraakt. Ik ben je moeder... en ik moet ook je vader zijn.

RO : Maak je niet druk, mama. *(wrijft door haar natte haren)* Iedereen spreekt zo op school. Zelfs de leraars spreken zo.

ALICE : Ach; misschien wordt je mama oud, lieverd.

RO : Maar nee, mama, je wordt niet oud. Alleen vit je soms meer dan vroeger.

ALICE : *(meer tot zichzelf)* Dat bedoel ik, ja. *(herpakt zich)* Laat me jou even bekijken. - Ben ik een zeurkous?

RO : Nee, niet zo direct. Maar je lessen moraal moet je op school laten.

ALICE : Je bent nog kletsnat.

RO : Ik vond de haardroger niet. Frits heeft die toch niet meegenomen?

ALICE : Het zal zo ook wel drogen. Je weet hoe Frits is. Hang je haar even boven de gaskachel, dan is het zo droog. Heb je gespoeld met after-shampoo?

RO : *(nasaal)* Natuurlijk mams; altijd mams.

ALICE : Ik wil dat je er goed uitziet, meisje.

RO : Soms ma... soms vraag ik me af, of ik er goed moet uitzien voor mezelf, of er moet uitzien, zoals jij graag zou zijn.

ALICE : (*geschokt*) Voor jezelf lieverd. Ik heb het goed met je voor.

RO : (*leep*) Waarom... waarom krijg ik dan die schoenen van La Scarpa niet?

ALICE : Begin niet opnieuw, Roodkapje!

RO : En vanavond is er een feestje bij Vivi Claerhoudt.

ALICE : Je zal met je ouwe schoenen ook opvallen.

RO : Maar iedereen heeft die al honderd keer gezien.

ALICE : Maak ze dan zwart. Of doe twee verschillende aan. Dan zul je wel opvallen.

RO : Ma, ik ben geen clown als pa.

ALICE : Kalm aan, jongedame.

RO : Je hebt toch cheques.

ALICE : Rood... Ro! Rood. Ik sta nu al min vijftwintigduizend. Het kan nu echt niet.

RO : Wat moet ik dan aandoen?

ALICE : Je zal wel iets vinden. (*stilte – spanning*) Wat is dat voor een feestje?

RO : O, niks speciaals. Vivi Claerhoudt geeft een feestje omdat ze volgende week 17 wordt. Maar volgende week kan het niet omdat haar ouders drie dagen naar Milaan vliegen.

ALICE : Blijven de ouders van Vivi een hele avond op jullie feestje?

RO : Neen, ze gaan weg, heeft Vivi gezegd... en ze komen terug, diep in de nacht.

ALICE : Hoe laat moet je er zijn?

RO : We hebben afgesproken om vijf uur bij MacDonalds.

ALICE : Om vijf uur!? In die hamburgergrot? Wat je daarin...

RO : Het begint om zes uur, met clips en videospelletjes.

ALICE : Dan zal je, tot mijn spijt, de clips en spelletjes missen, lieverd. Je moet eerst nog naar opa.

RO : O nee!... Ik? Naar opa! Maar dat kan niet mama!

ALICE : Hier kijk je nooit naar die spelletjes, Ro. Je vindt die Marleen Gordts toch een pruim.

RO : Dat is niet hetzelfde, ma.

ALICE : Er moet toch iemand gaan, meisje. Opa is ziek.

RO : (*zuur*) Die is altijd ziek. – En ik ben pas vorige week geweest.

ALICE : Ik kan er ook niets aan doen. Je weet: als het echt niet hoeft, zou je niet moeten gaan. En het is je opa, lieverd... mijn vader.

RO : Waarom ga je dan zelf niet?

ALICE : Ro! Ik maak wat voor hem klaar... jij brengt het. Zo is het eerlijk verdeeld.

RO : Net nu ik afgesproken heb met...

ALICE : Als je een beetje opschiet, haal je het. En als vrouw kom je beter te laat dan op tijd.

RO : Krijg ik dan die schoenen?

ALICE : Ro, wat ben je een doorbijter. Goed! Je krijgt die schoenen. Maar ik ga last krijgen met de bank. Ik sta nu al min...

*(deurklok)*

Ook dat nog. Ga eens opendoen, Ro. Het zal toch voor jou zijn.

RO : Voor mij? Maar ik ben nog niet klaar!

ALICE : Ik zeker niet. Je weet: de zaterdag moet het huis aan kant en dan wil ik niemand zien.

RO : Ga je 't niet vergeten, ma... als 't voor mij is?

ALICE : Wat niet vergeten?

RO : Van Ro te zeggen?

ALICE : *(snel)* Natuurlijk niet, lieverd. Zolang jij maar niet tegen vreemden begint... over je pa.

*(aandringende deurklok)*

Ga nu kijken, lieverd. Er staat daar iemand te smelten.

RO : Maar ik ben nog in mijn kamerjas!

ALICE : Op het strand loop je met heel wat minder, en dan hoor ik je niet klagen.

RO : Dat is wat anders, ma.

ALICE : Kom, opschieten!

*(deurklok – Alice af)*

RO : Ik ben er! Geduld alsjeblief! (*trekt de deur open*) O! meneer Delathouwer.

KAREL : Karel, Ro, Karel. In het weekend is het Karel.

RO : Ik had het kunnen weten, jij.

KAREL : Dag Ro. Sliep je nog?

RO : Nee, sukkeltje. Ik kom uit bad. Zie je dat niet?

KAREL : Nu je het zegt, ja. Je broers niet thuis?

RO : Die zijn naar Amsterdam.

KAREL : Zo. En je ma?

RO : Die is, in... (*herpakt zich*) naar een vriendin.

KAREL : Dan ben je alleen thuis. Goedzo, goedzo. Stoor ik?

RO : Ja, maar kom erin. Of ma zegt weer dat ik geen manieren heb. Al is het gezelliger geen manieren te hebben.

KAREL : Je bent stout, Ro. Maar dat staat je goed. Doe de deur maar dicht. Ik ben alleen... voor jou.

RO : Begin niet opnieuw. (*doet de deur dicht*) Hou je flauwe grapjes voor de klas. Waar kom je voor?

KAREL : Euh... zomaar, Ro, zomaar. Mijn auto heeft kuren. Ze zijn er aan bezig. Om de hoek. In de garage van mijn oom Gaston.

RO : Smurrie, Karel, smurrie. Maak dat de ganzen wijs. Je komt voor mij. (*show*) Jonge borsten, frisse billen... Karel zit er bij te gillen.

KAREL : Dat zijn praatjes, Ro, roddel. Maar ik dacht: nu ik toch vlakbij ben, laat ik even langs gaan. Misschien wil ze vanmiddag mee naar...

RO : O nee!

KAREL : ... naar de film.

RO : Geen tijd en geen zin, Karel.

KAREL : (*geheimzinnig*) Er valt wat te leren Ro.

RO : Dring niet aan, lijdend voorwerp. Ik ga op zaterdag niet naar de film. Het zit er vol kinderen.

KAREL : (*dichterbij komend*) Vanavond dan? Of morgen, bij de oudjes. Ik trakteer.

RO : Morgen moet ik werken, Karel. Ik zit volkomen in de knoei met de school. Voor de surfplank van de naaktklas moet ik zes schetsen klaar hebben. Ze moesten deze week al binnen zijn. En vanmiddag moet ik naar opa. *(stilte)*

KAREL : Ze spelen Prizzi's honor.

RO : Ik kan niet, Karel.

KAREL : Of naar Ginger en Fred.

RO : IK KAN NIET!

KAREL : Een film van Federico Fellini.

RO : Dat is niks voor jou, Karel.

KAREL : Hoezo?

RO : Gewoon. Niks voor jou.

KAREL : Jaja, ik hoor wel wat je zegt. Maar, wat bedoel je, niks voor mij?

RO : Fellini, daar moet je bij nadenken. Dat is triestige humor. Dat zijn twee dingen door elkaar. Dat kan jij niet.

KAREL : ... Rocky Vijf?

RO : Karel! Ik ga vandaag NIET naar de film...

KAREL : Zes?

*(Ro draait haar hoofd van hem weg)*

Ze... ven?

*(Ro wipt uitdagend met haar been)*

Lady and the tramp?

*(Stilte. Karel beroert haar voet en wandelt met zijn vingers naar boven.)*

Ik wil je hand in het donker vasthouden, als je bang bent voor de grote boze wolf, prinses, en ik wil je snoeppapiertjes oprapen, op mijn knieën, voor het licht wordt, zonder onder je rokje te gluren... dus... waarom... niet met mij... naar de film?

RO : *(slaat zijn hand weg die vervaarlijk hoog zit.)* Ik kan niet.

KAREL : Hoezo?

RO : IK KAN NIET! IMPOSSIBLE! SCREW IT OF YOUR MIND!

KAREL : Je hebt het nodig. *(traag en indringend)* Ik weet dat je het nodig hebt, dringend.

RO : *(inhakend op dezelfde toon)* Dat kan wachten.

KAREL : *(licht dreigend)* Het is beter dat je niet te lang wacht. *(stilte)*

RO : *(opgewekt)* Ik moet naar een feestje.

KAREL : Zo! Je moet naar een feestje. Met mij?

RO : *(spottend)* Nee, niet met jou, sukkel.

KAREL : Ik kan drankjes voor je halen.

RO : Je bent niet gevraagd, zombie.

KAREL : Ooh! Is het een kinderfeest? Van de leerlingen... *(stilte)* Zal hij er ook zijn?

RO : *(bewust onwetend)* Wie?

KAREL : He... hij...

RO : Wie... 'hij'...?

KAREL : Ja zeg! *(doet neukbeweging)* Il papa di Roma... Mario!

RO : *(lacht even – keert weer in zich)* Waarschijnlijk wel. *(stilte)*

KAREL : is dat niet, niet te zwaar voor jou, zo kort... na...

RO : *(bijt op haar vingers)* Ik zal wel zien.

KAREL : Je moet voorzichtig zijn.

RO : Dat ben ik ook.

KAREL : Voor jezelf.

RO : *(spottend)* Natuurlijk voor mezelf. Wat dacht je.

KAREL : Behalve die ene keer... dacht je niet aan jezelf.

RO : Misschien had ik er wel zin in.

KAREL : Leugenaar! *(stilte)* Wie geeft er een feestje?

RO : Vivi Claerhoudt. – En ga nu. Ik moet nog de stad in.

KAREL : Ga je schoenen kopen?

RO : *(oprecht verbaasd)* Hoe weet je dat?

KAREL : We hebben allemaal onze zwakheden, Ro. De ene aan zijn hoofd, de andere aan zijn voeten. Ik ken je... Niemand heeft zoveel schoenen als jij.



RO : Je bent vulgair.

KAREL : Ik zeg wat ik zie.

RO : Vuile opschepper! – Zeg, ik moEt weg. Wil je nu gaan! Voor ik je buitenrol!

KAREL : Wat moet ik tegen m'n moeder zeggen? Ik had haar al beloofd... dat ik met een jong konijntje zou thuiskomen.

RO : (*hard*) Neuk je zuster. Als je je bril niet opzet... en het is donker, is het vol te houden.

KAREL : Ik heb geen zuster. Alleen in de stenen brousse...

RO : Laat je moeder dan doorgaan voor je zuster. Want jij kan niet doorgaan voor, voor... een vader, met je babyface.

KAREL : Dat is niet zo mooi van jou.

RO : Wat bedoel je? Is het geen goede zin? Perfect Nederlands?

KAREL : Ja, dat wel. Je gaat erop vooruit. Maar ik bedoel, zo over mij te spreken.

RO : Je bent gemaakt om te vernederen.

KAREL : Toch ben ik de enige...

RO : (*snel en hard*) JE BENT NIET DE ENIGE!

KAREL : (*kalm*) ... de enige... die je kan helpen, vinden... wat je zoekt.

RO : (*komt naderbij*) O ja! En wat zoek ik dan, (*knie in z'n kruis*) krijtrots!

KAREL : (*plooit dubbel – wankelt*) Dat weet je maar al te goed, Ro.

RO : Wat zoek ik?

KAREL : Dat zeg ik niet. Dat moet je zelf zeggen. Voor je eigen bestwil. Ik ben alleen maar de man die...

RO : (*invallend*) Je bent geen man, Karel. (*stilte*) Was je een echte man... zoals ik er maar één ken... dan was je niet hier, dan zou je anders spreken.

KAREL : Je weet niet wat je vertelt.

RO : Ik heb geen zin om kwaad te worden.

KAREL : Daar is ook geen enkele reden toe. Ik ben je vader niet.

RO : (*hard en droog*) ZWIJG OVER MIJN VADER !!

KAREL : En ik ben je vriendje niet. Ik ben mààr de leraar. (*stilte*)

RO : Ik heb spijt van wat ik jou heb verteld.

KAREL : (*zakelijk*) Je moest het aan iemand kwijt.

RO : Dom van mij.

KAREL : Nee, niet dom van jou. Het is goed, wat je deed. Want je hebt pijn...

RO : (*koud*) De pijn is over.

KAREL : Nee. Die is er nog altijd. En je hebt die zelf gezocht. Maar je weet niet hoe je die weer kwijtraakt. (*stilte*) En daarom kwam je naar mij. Zo is het. Geef toe.

RO : Wat ik deed was... (*lichte paniek*) Er was geen andere uitweg! (*stilte*)

KAREL : Het was bijna zelfmoord, Ro. Met een slachtoffer die tevens de schuldige zou zijn. (*pedant*) Al is, wat hij deed, niet goed te praten... hij kreeg de volle schuld. Hoewel je even schuldig was.

RO : Je lult maar wat.

KAREL : Het is mijn vak. Ik word er voor betaald. (*stilte*)

RO : (*temerig*) Waarom ben je zo hard?

KAREL : Omdat ik je wil helpen, Ro. Als ik de wonde wil vinden, moet ik graven... diep, hakken naar het centrum van... van... (*leeg gebaar*) en als ik het centrum gevonden heb, kan ik zalven.

RO : Onderpastoor. (*stilte*) Wie zegt, dat je vroeg of laat...

KAREL : (*snel*) O nee! Denk dat niet! Het blijft tussen ons, Ro. Achter de tanden. Niemand... zal er iets van weten.

ALICE : (*binnenkomend*) Wat is hier aan de hand? Ik hoorde roepen. (*ziet Karel – lichte schok*) Ooh! Er is bezoek. (*wil weggaan*)

KAREL : Dag... euh... (*verward*) 'mevrouw'... zal ik maar zeggen. U bent, vermoed ik... de moeder van...?

ALICE : Ja... en u bent...?

KAREL : Karel Delathouwer. Leraar Nederlands. Aangenaam. (*geven elkaar een hand – stilte*) Ik kwam... ik kwam Ro even voorstellen... of ze... of ze, niet mee wil doen, met een... een theaterproject... dat we zouden opzetten, in het raam van de school... maar ze wil niet.

ALICE : Hoezo, ze wil niet? – Maar Ro... je hebt altijd gezegd, dat je later naar de toneelschool wilt!

RO : (*verveeld*) Ik wil wel, maar ik heb geen tijd. (*Loopt weg, de anderen kijken haar na*)

ALICE : (*zucht*) Het zijn de jaren.

KAREL : Ja, ze doet soms moeilijk.